

Го- дини	Банкноти въ обращение	Население*)	На гла- ва отъ наследо- ването	Го- дини	Банкноти въ обращение	Население*)	На гла- ва отъ наследо- ването
			лева				лева
1886	194.164. ⁵³	3.104.056	0 ⁰⁶	1898	3.363.530. ⁰⁰	3.603.017	0 ⁰³
1887	181.543. ⁰⁰	3.137.505	0 ⁰⁶	1899	3.447.755. ⁰⁰	3.658.872	0 ⁰⁴
1888	263.778. ³¹	3.169.671	0 ⁰⁸	1900	14.403.271. ⁸³	3.715.593	3 ⁸⁸
1880	682.333. ⁰⁹	3.200.485	0 ²¹	1901	24.550.247. ⁰⁰	3'772'444	6 ⁵¹
1890	1.684.198. ⁷³	3.231.599	0 ³²	1902	27.569.960. ⁸⁰	3'829'402	7 ³⁰
1891	1.434.732. ⁰⁰	3.263.016	0 ⁴⁴	1903	30.825.221. ²⁹	3'887'219	7 ⁴⁸
1892	618.632. ⁰⁸	3.294.737	0 ¹⁷	1904	41.339.859. ¹⁰	3'945'911	10 ⁰⁴
1893	1.180.268	3.336.276	0 ³⁶	1905	41.204.807. ⁵⁰	4'005'488	10 ²⁹
1894	1.504.392. ²³	3.387.995	0 ⁴⁴	1906	43.193.774. ⁰⁵	4'065'965	10 ⁶²
1895	1.828.924. ⁵⁰	3.440.517	0 ⁵³	1907	52.695.687. ³¹	4'127'361	12 ⁷⁷
1896	2.379.554. ⁷⁰	3.493.852	0 ⁶⁸	1908	60.480.187. ⁴⁴	4'189'684	14 ⁴⁴
1897	2.584.462. ²⁵	3.548.014	0 ⁷³				

Колкото до това, прѣзъ кои сезони на годината банкнотитѣ въ обра- щение достигатъ до най-висока точка и кога тѣ падатъ най-низко, то свѣ- дѣніята, които даваме въ приложение за максималнитѣ и минимални числа по смѣтката на банкнотитѣ и находящата се въ прѣка връзка съ нея смѣтка наличностъ въ касата, даватъ възможностъ да извадимъ, слѣдъ една репар- тития на 23-тѣхъ подложени на изслѣждане години (1886—1908) заключе- ние, какво за 7 години (большинство при репартицията) максималнитѣ числа за банкнотитѣ въ обращение отъ златенъ и сребъренъ еталонъ заедно падатъ на мѣсецъ септемврий, а за 11 години (большинство при репарти- цията) минималнитѣ числа падатъ на мѣсецъ януарий. Движението на нали- чността, напротивъ, върви по обратенъ пѣтъ, е именно сумата въ касата пада най-низко прѣзъ септемврий, а се подига най-високо прѣзъ декемврий. Съотношението е очевидно. Прѣзъ първиятъ сезонъ, начало на есента, ко- гато се извършва продажбата en masse на продуктитѣ на нашето земледѣ- лие (зърнени храни), настѣпва едно оживление въ паричното тържище, а слѣдователно и по-големѣе търсене на парични знаци, като срѣдство на раз- мѣна; когато пъкъ прѣзъ втория сезонъ, прѣзъ зимата, настѣпва едно огра- ничение и застой въ голѣмитѣ търговски слѣлки. Ролята на Б. Н. Банка като регулаторъ на паричното обращение въ страната и като посрѣдникъ за изравнение земяния-даванията между България и чужбина въ тоя случай се свежда къмъ това, че тя прѣзъ първия сезонъ закупува чековетѣ на голѣ- митѣ житарски кѣщи, най-често чуждестранни, заедно съ което удовлетво- рява на нуждата отъ парични знаци на вътрѣшното парично обращение и сжщеврѣмено се запасява съ златенъ фондъ при страннитѣ си кореспон- денти за международни плащания; а прѣзъ втория сезонъ, на ограничение, монетата или пъкъ нейния сурогатъ банкнотата, слѣдъ като сж извър- шили извѣстно кръговръщение (съ полученитѣ срѣдства отъ търговеца-жи- таръ нашиятъ селенинъ земледѣлецъ се разплаща отъ една страна съ да- нѣнитѣ власти, а отъ друга — съ кръчмари, бакали и пр.; послѣднитѣ отъ своя страна плащатъ на по-едритѣ търговци и т. н.), повръщатъ се изново въ банката подъ формата на приходъ на държавата (Б. Н. Банка е касиеръ на държавата) или като платежи на търговско-индустриалната класа, кредитирана прѣди това отъ Б. Н. Банка, за да повтарятъ при идентични условия сжщия циклъ. Увеличението на наличността на банката прѣзъ зим- ния сезонъ се дължи и на обстоятелството, че тогава Б. Н. Б. има въз- можностъ да продава чекове на вносителитѣ търговци за смѣтка на своя фондъ при страннитѣ ѝ кореспонденти.

*) Изчислено къмъ срѣдата на годината.